

ROZMNOŻCA (2) *sb m*

roz- (2), [ros-].

Oba o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w rozmnożyć oraz -ca).

sg N rozmnożca (1). ◇ A rozmnożcę (1). ◇ [V rozmnożca.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Ten, kto coś powiększa lub mnoży; sprawca, dawca czegoś (o Bogu, Chrystusie i szatanie) [czego]
(2) : Benedictus dominus die quottidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorum Bądź bogollawion pan bog na wśzelki dzień y wśtawicźnie boć on łzczelną drogę nam wćżini Ten pan ktory iełt rozmnożca zbawienia nałzego. *WróbŻołt 67/20; [O ssathanye, kxianze pykielne, rosmnoscza smyerczi a poczadkv pychy SprChęd 150].*

W przeciwstawieniu: »skaziciel ... rozmnożca« (1): yłz łyą łthey panny narodzycz myal łyn bozy/ [...] yłz ona myala porodzycz łkazyczyela grzechu/ pana yezufa a rozmnołzczą włytykych dobroczy PatKaz II 45.

Synonimy cf ROZMNAŻACZ.

Cf ROZMNAŻACZ, ROZMNOŻYCIEL

AĆ